

30-5
2021

TIN YÊU
PHỤC VỤ

CD CHÚA KITÔ PHỤC SINH

TRUNG TÂM ĐỨC BÀ PHÙ HỘ CÁC GIÁO HỮU

7707 Murray Drive - Stockton, CA 95210

website: cdcktpsstockton.com

KẾT THÁNG HOA THỨ HAI 31-5

7:00PM: Về Bên Mẹ

Thánh Lễ kết tháng Hoa

Hãy về bên Mẹ cùng với ĐTC Phanxicô và toàn Giáo Hội dâng chuỗi kinh Mân Côi cuối cùng của tháng hoa cầu nguyện cho đại dịch chấm dứt.

THÁNG 6: KÍNH THÁNH TÂM

KHI CON NGƯỜI NGÀY NAY VÔ CẢM, CHỈ BIẾT ĐẾN MÌNH,

TRÊN THẬP GIÁ THIÊN CHÚA TỎ LỘ TÌNH YÊU VÔ BIÊN VÀ VÔ ĐIỀU KIỆN MUỐN TRAO HẾT CHO CON NGƯỜI

CHÚA NHẬT 9 *thường niên*

LỄ CHÚA BA NGÔI

Các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần. Mt 38:19

Tín điều một Chúa Ba Ngôi dựa theo mạc khải trong Lời Chúa không nhằm đến trí hiểu nhưng mời gọi toàn vẹn con người tin theo, thờ phượng và yêu mến một Thiên Chúa huyền nhiệm trong ba ngôi vị, Đấng vượt khỏi thế giới khả giác, suy luận và giới hạn của loài người. Điều đáng nói hơn cả là vị Thiên Chúa cao cả và thiêng liêng đó lại rất MUỐN gần gũi và lúc nào cũng muốn 'TỎ TÌNH, GIAO DUYÊN' với loài người qua công trình tạo dựng của Chúa Cha, công trình cứu chuộc của Chúa Con và công trình thánh hoá của Chúa Thánh Thần. Sẽ là một hồng phúc chói lọi, một quà tặng lớn lao cho tâm hồn nào nhận ra và yêu mến Thiên Chúa Ba Ngôi. Thánh Augustino nói: "Yêu đương Thiên Chúa là chuyện tình li kỳ nhất, đi tìm kiếm Ngài là cuộc mạo hiểm kỳ thú nhất, và tìm thấy Ngài là cuộc thành tựu vĩ đại nhất của con người."

Chúa Nhật 6-6-2021

LỄ MÌNH MÁU THÁNH CHÚA

Xin cho con TIN Chúa hiện diện thật trong Bí Tích Thánh Thể

CHÚA NHẬT TUẦN IX THƯỜNG NIÊN NĂM B
LỄ CHÚA BA NGÔI 30-05-2021

BÀI ĐỌC I: Đnl 4, 32-34. 39-40

"Chính Chúa là Thiên Chúa, chớ không có Chúa nào khác".

Trích sách Đệ Nhị Luật.

Ông Môsê nói cùng dân chúng rằng: "Các người hãy tìm hiểu những thời xa xưa trước kia, từ khi Thiên Chúa tác thành con người trên mặt đất, từ chân trời này đến chân trời nọ, có bao giờ xảy ra một việc vĩ đại như thế này chẳng? Có bao giờ người ta đã nghe thấy những việc lạ lùng như vậy chẳng? Có bao giờ một dân tộc đã nghe lời Thiên Chúa từ trong lửa phán ra như các người đã nghe mà còn sống chẳng? Có bao giờ Chúa đã dùng sự thử thách, dấu chỉ, điềm lạ, chiến tranh, cánh tay quyền năng mạnh mẽ và những thị kiến khủng khiếp, để chọn lấy cho mình một dân tộc giữa các dân tộc khác, như Chúa là Thiên Chúa các người đã làm tất cả các điều đó trước mặt các người trong đất Ai-cập chẳng? Vậy hôm nay các người hãy nhận biết và suy niệm trong lòng rằng: Trên trời dưới đất, chính Chúa là Thiên Chúa, chớ không có Chúa nào khác. Hãy tuân giữ các lề luật và giới răn mà hôm nay chính ta truyền dạy cho các người, hầu cho các người và con cháu mai sau được hạnh phúc và tồn tại trên phần đất mà Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho các người". Đó là lời Chúa.

ĐÁP CA:

**PHÚC THAY DÂN TỘC MÀ CHÚA CHỌN LÀM
CƠ NGHIỆP RIÊNG MÌNH**

1) Vì lời Chúa là lời chân chính, bao việc Ngài làm đều đáng cậy tin. Chúa yêu chuộng điều công minh chính trực, địa cầu đầy ân sủng Chúa.

2) Do lời Chúa mà trời xanh được tạo thành, và mọi cơ binh chúng đều do hơi thở miệng Ngài. Vì chính Ngài phán dạy mà chúng được tạo thành, chính Ngài ra lệnh mà chúng trở nên thực hữu.

3) Kia Chúa để mắt coi những kẻ kính sợ Ngài, nhìn xem những ai cậy trông ân sủng của Ngài, để cứu gỡ họ khỏi tay thần chết, và nuôi dưỡng họ trong cảnh cơ hàn.

4) Linh hồn chúng con mong đợi Chúa, chính Ngài là Đấng phù trợ và che chở chúng con. Lạy Chúa, xin đổ lòng từ bi xuống trên chúng con, theo như chúng con tin cậy ở nơi Ngài.

BÀI ĐỌC II: Rm 8, 14-17

"Anh em đã nhận tinh thần nghĩa tử; trong tinh thần ấy, chúng ta kêu lên rằng: Abba, lạy Cha!".

Trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Rôma.

Anh em thân mến, ai sống theo Thánh Thần Thiên Chúa, thì là con cái Thiên Chúa. Vì không phải anh em đã nhận tinh thần nô lệ trong sợ hãi nữa, nhưng đã nhận tinh thần nghĩa tử; trong tinh thần ấy, chúng ta kêu lên rằng: "Abba - lạy Cha!" Vì chính Thánh Thần đã làm chứng cho tâm trí chúng ta rằng: Chúng ta là con cái Thiên Chúa. Vậy nếu là con cái, thì cũng là những người thừa tự, nghĩa là thừa tự của Thiên Chúa, và đồng thừa tự với Đức Kitô: vì chúng ta đồng chịu đau khổ với Người, để rồi chúng ta sẽ cùng hưởng vinh quang với Người. Đó là lời Chúa.

ALLELUIA! ALLELUIA!

**SÁNG DANH ĐỨC CHÚA CHA, VÀ ĐỨC
CHÚA CON, VÀ ĐỨC CHÚA THÁNH
THẦN; SÁNG DANH THIÊN CHÚA,
ĐẲNG ĐANG CÓ, ĐÃ CÓ VÀ SẼ ĐẾN.**

PHÚC ÂM: Mt 28, 16-20

"Làm phép rửa cho họ, nhân danh Cha và Con và Thánh Thần".

Bài kết thúc Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy, mười một môn đệ đi về Galilêa, đến núi Chúa Giêsu chỉ trước. Khi thấy Người, các ông thờ lạy Người, nhưng có ít kẻ còn hoài nghi. Chúa Giêsu tiến lại nói với các ông rằng: "Mọi quyền năng trên trời dưới đất đã được ban cho Thầy. Vậy các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần; giảng dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho các con. Và đây Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế". Đó là lời Chúa.

Nhân phẩm và công nghệ kỹ thuật

Có lẽ một trong những giáo hoàng quan tâm nhiều đến nhân phẩm của con người là thánh Gioan Phaolô II. Chính trong Thông điệp *Laborem Exercens* (Lao Động Của Con Người-1981), vốn nghi nhớ Thông điệp *Rerum Novarum* tròn 90 năm, giáo hoàng Gioan Phaolô II nói rất nhiều đến công nghệ. Ngài cho thấy tương quan của công việc và kỹ thuật. Trong đó công nghệ như là công cụ, và con người phải là chủ thể. Giáo hội lặp lại rằng, dù lao động chân tay hoặc trí óc, kể cả các máy móc hoặc robot, thì con người phải có vai trò chính trong quá trình lao động này. Lý do là “người thực hiện lao động ấy là một nhân vị, một chủ thể có ý thức và tự do, nghĩa là một chủ thể tự quyết định”. Do đó không thể chạy theo công nghệ kỹ thuật mà đánh mất hoặc chà đạp lên nhân phẩm của người khác.

Từ những thập kỷ 90, không ai nghi ngờ rằng trong mọi lãnh vực đều thấy sự tham gia của công nghệ kỹ thuật. Trong hoàn cảnh đó, Giáo hội thấy công nghệ có thể vừa là đồng minh, vừa là kẻ thù. Là đồng minh khi công nghệ giúp cho con người sáng tạo, sản xuất ra nhiều của cải vật chất để phục vụ cho cộng đồng. Tuy nhiên, nhiều khi công nghệ lại thay thế sức lao động của con người, cướp đi nguồn sáng tạo (kể cả các nước đã phát triển). Máy móc, công nghệ kỹ thuật nhiều khi được xem trọng, được tôn vinh hơn con người! Trong tình cảnh “tôn thờ” công nghệ như thế, chắc chắn vấn đề đạo đức xã hội và luân lý cũng bị xem thường. Để giải đáp cho vấn đề này, Giáo hội đề nghị phải xem nhân phẩm con người là trên hết. Điều này thường đi ngược với chiều hướng của các nhà tư bản vốn xem công nghệ như là giải pháp cho tất cả. Kết quả là nhiều người bị gạt ra khỏi sự phát triển chung của nhân loại (thất nghiệp, bất công xã hội, loại trừ, văn hóa vút bỏ, v.v). Do đó, Giáo hội vẫn tiếp tục mời gọi trở về với Thiên Chúa, ngay trong lao động, văn hóa và công nghệ.

Trước sự phát triển công nghệ kỹ thuật như vũ bão hiện nay, thiết tưởng Giáo hội có vai trò quan trọng để tham gia vào “cuộc chơi chung này”.

Bởi nơi đó, không chỉ là vấn đề kinh tế, kỹ thuật, xã hội, v.v. mà còn là những hệ lụy liên quan đến luân lý, tác động trực tiếp đến hành vi đạo đức, tôn giáo. Điều này thật dễ thấy nơi những thay đổi hành vi của người sử dụng công nghệ (Internet chẳng hạn), nhất là nơi các bạn trẻ. Do đó, để đồng hành với con cái mình, Giáo hội tiếp tục lắng nghe và đưa ra những hướng dẫn cụ thể liên quan. Chẳng hạn:

“Sự phát triển cần đến các Kitô hữu biết giang tay hướng về Thiên Chúa trong thái độ cầu nguyện; các Kitô hữu ý thức rằng bác ái ngập tràn chân lý, từ đó xuất phát sự phát triển đích thực – không phải là công trình của chúng ta, nhưng được Thiên Chúa ban tặng cho chúng ta. Vì thế ngay trong những thời điểm khó khăn nhất và hoàn cảnh phức tạp nhất, chúng ta không những phải phản ứng cách ý thức, nhưng trước hết phải gắn bó vào tình yêu của Người. Sự phát triển đòi hỏi phải chú tâm đến đời sống tinh thần, quý trọng những kinh nghiệm tin tưởng vào Thiên Chúa, tình huynh đệ trong Đức Kitô, phó thác vào sự quan phòng và lòng nhân từ của Thiên Chúa, tình yêu và sự tha thứ của Người, sự từ bỏ mình, đón nhận tha nhân, công bằng và hòa bình.”

Giuse Phạm Đình Ngọc, SJ

Tháng Hoa Dâng Kính Mẹ

Xin dâng lên Mẹ **hoa hồng** của lòng yêu mến, xin Mẹ dạy chúng con biết yêu Chúa hết lòng và yêu anh chị em mình như Chúa đã yêu chúng con.

Xin dâng lên Mẹ **hoa vàng** của niềm tin sắt đá, xin Mẹ dạy chúng con sống phó thác và tin tưởng vào tình thương và sự quan phòng của Chúa như Mẹ.

Xin dâng lên Mẹ **hoa xanh** của niềm cậy trông và hy vọng, xin đừng để chúng con thất vọng chùn bước trước bất cứ khó khăn nghịch cảnh nào của cuộc sống.

Xin dâng lên Mẹ **hoa trắng** của sự trinh trong, xin Mẹ giúp chúng con gìn giữ tâm hồn luôn trong trắng, sạch tội.

Xin dâng lên Mẹ **hoa tím** của những đau thương, bệnh tật, tang tóc, cô đơn, xin Mẹ dạy chúng con biết vui lòng chấp nhận Thánh Giá Chúa gởi đến để trung thành bước theo Đức Kitô, Con của Mẹ.

Chúng ta cũng xin Mẹ cầu bầu, hộ trì cho toàn thể giới được sống chung hòa bình.

*Kính dâng Mẹ ngàn hoa đời dân bẻ
Cánh hoa mong manh sớm nở chiều tàn
Hoa cuộc người cũng với chia tan
Chỉ có Mẹ, Hoa Thiên đang vĩnh cửu...*

NĂM THÁNH KÍNH THÁNH GIUSE

HÌNH BÓNG CỦA CHÚA CHA

Nói thánh Giu-se là người cha trong bóng tối, hình bóng của Chúa Cha, Đức thánh cha Phan-xi-cô viết : “Chúng ta không sinh ra là cha, nhưng trở thành người cha. Một người không trở thành cha đơn giản chỉ vì sinh ra một đứa con, nhưng vì đảm nhận trách nhiệm chăm sóc đứa con ấy. Bất cứ khi nào một người nhận trách nhiệm về cuộc sống của một người khác, thì một cách nào đó, họ trở thành cha của người ấy” (x. Patris Corde, số 7).

Dù thánh Giu-se không sinh ra Chúa Giê-su, nhưng ngài là cha nuôi Con Đức Chúa Trời, hăng lo lắng che chở Đức Chúa Giê-su liên, Chúa Cha đã đặt ngài làm chủ gia đình Chúa. Thiên chức thật cao cả, nhưng thánh Giu-se luôn ý thức mình là tôi tớ. Ngài tìm được danh dự và hạnh phúc không chỉ ở sự hy sinh bản thân mà ở sự tự hiến.

Thánh Giu-se không chỉ là người đứng thứ hai hay chỉ là người hỗ trợ chăm sóc Chúa Giê-su. Chính ngài là nguồn lực tốt nhất giúp cho sự phát triển khởi đầu của Chúa Giê-su, ngài là cha Chúa Giê-su trong những năm tháng đầu đời, bằng tình thương yêu, sự bảo vệ, cùng chơi đùa với con, nói chuyện với con, cùng con làm những việc đơn giản, hỗ trợ dinh dưỡng cho con, chắc chắn giúp con học Kinh Thánh, văn hóa, lao động và đương nhiên học làm người.

Khi thánh Giu-se dạy cho Chúa Giê-su nói tiếng “bố ơi, cha ơi” với Cha của Người, Đấng mà thánh Giu-se biết đó là Thiên Chúa, thì thánh Giu-se cũng đã thực hiện điều đó thông qua cuộc sống và chứng tá của mình ; ngài là người bảo vệ, người mang tư cách làm cha, nhưng không nhận về cho bản thân mình bất cứ điều gì. Ngoài việc gắn kết tình cảm cha con, thánh Giu-se còn giúp Chúa Giê-su phát triển toàn diện cả về thể chất lẫn tinh thần, trở thành người trưởng thành về nhân bản cũng như tri thức. Trong cuộc đời của Chúa Giê-su, không thể thiếu bóng lưng âm thầm của người cha Giu-se.

Lm. An-tôn Nguyễn Văn Độ